

Formanden: Under denne Sags Behandling ville ogsaa de tre efterfølgende paa Dagsordenen opførte Sager kunne omtales.

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Jørgen Jensen: Under den nu afsluttede første Behandling af Finanslovsforslaget have Forhandlingerne væsentligt drejet sig om, hvorledes det kunde hænge sammen, at vi vare komne i den Omstændighed at skulle skaffe Staten fornyede Indtægter, og drejet sig om, hvilket større eller mindre Ansvar de forskellige Partier havde for denne Tilstand. Jeg vil ikke optage Forhandlingen herom, men alene holde mig til den Nødvendighed, som det synes mig, man fra alle Sider skulde være enig om er til Stede, for at skaffe Landet nye Indtægter og skaffe dem netop nu. Af vor politiske Historie gennem Tiderne vil man se, at til forskellige Tider have forskellige Opgaver trængt sig paa og krævet deres Løsning. Gennem en lang Aarrække var det Forfatningens Hævdelse, det gjaldt, det har Hørup træffende udtrykt i September 1901. I Begyndelsen af dette Aarhundrede var det Skattereforment, der var i første Række. Saa var der Forsvarssagens Løsning paa Grundlag af Forsvarskommissionens Betænkning. Nu er Opgaven efter min Mening at skabe finansiel Balance. I Politik ligesom i andre Forhold i Livet har hver Tid ikke blot sine bestemte Mænd, men ogsaa sine bestemte Opgaver, som den kræver løst. Og har man ikke vidst det før, synes det mig, at man maa have lært det af de senere Aars Begivenheder, at det gaar ikke an at blande mange forskelligartede Opgaver sammen og mene, at de kunne løses samtidig. Jeg tror, at det ogsaa gælder her: Enhver Ting til sin Tid.

Naar jeg mener at kunne fastslaa som en Indrømmelse, man fra alle Sider vil gøre, at der er Nødvendighed for nu at skabe nye Indtægter, ved jeg ikke, om man ogsaa vil være enig med mig i Besvarelsen af dette Spørgsmaal, hvorfor denne Nødvendighed netop nu er til Stede. Jeg ser saaledes paa Sagen, at det faste Statslaan, som vi sikkert alle ønske at faa optaget, lader sig ikke optage paa Vilkaar, som ere nogenlunde overensstemmende med dem, vi pleje at kunne opnaa, eller paa Vilkaar, vi kunne være tjente med, medmindre der først skabes finansiel Balance. Jeg tror, som det ogsaa er blevet sagt under Finanslovsforslagets første Be-

handling fra anden Side, at det at have det store Million-Statslaan løbende i Veksler kunde blive en for os meget kritisk Situation. Af Hensyn hertil staa det for mig som en Nødvendighed, der overskygger alle andre, at der skabes nye Indtægter netop nu, og jeg har alligevel den Tro til Rigsdagens forskellige Partier, at de overfor Øjeblikkets Situation føle det Ansvar, de have til at medvirke til at skabe den tiltrængte Balance.

Med Hensyn til de Veje, den højtærede Finansminister har ønsket at gaa for at skabe denne Balance, vil jeg sige, at mit Parti billiger den Fordeling, han har gjort mellem de direkte og de indirekte Skatter. Efter Forslaget er det Tanken at tilvejebringe ved Hjælp af Indtægts- og Formueskat til Staten en Merindtægt af $4\frac{1}{2}$ Mill. Kr., ved Beskatning af Spiritus en Merindtægt af 3,109,000 Kr., ved Beskatning af Øl en Merindtægt af 2,540,000 Kr. og endelig ved en ny Skat, paa Cigaretter, 720,000 Kr., i alt 10,869,000 Kr. Jeg skulde mene, at dette Beløb er saa stort, at man fra de forskellige Sider skulde kunne blive enig om, at det er ugørligt at tilvejebringe det paa Basis af en enkelt Skat. Man vil maaske fra en bestemt Side mene, at alene Formue- og Indkomstskatten vilde være tilstrækkelig til at skaffe det nødvendige Beløb til Veje. Men jeg tror alligevel, som ogsaa fremhævet af den højtærede Finansminister, at med det her foreslaaede Tillæg til Formue- og Indkomstskatten komme vi saa højt op, som man med Rimelighed kan forlange, og som det indtil videre paa dette Omraade praktisk lader sig gøre, hvis man ikke vil lide Skuffelse.

Jeg kommer i denne Forbindelse til at tænke paa en Udtalelse af Finansminister Hage under den store Debat her i Samlingen 1901—02, og som var henvendt til det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg). Den findes i Tiddenden for Samlingen 1901—02 Sp. 4566. Med Formandens Tilladelse skal jeg citere den. Den lød saaledes: „Men der er en anden Ting, han“ — det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds — „vilde lægge ind i min Udtalelse, som ikke er korrekt. Naar han syntes at ville lægge den Mening deri, at disse Skatter skulle være de eneste, ved hvilke Staten fremtidig skulde forøge sine Indtægter, saa er det ganske urigtigt. Noget saa urimeligt kunde det intet Øjeblik falde mig ind at sige. Jeg vilde anse det for ganske umuligt for en forstandig Finanspolitik at vælge